

Виктория Петрова

Водещ и репортер, bTV Новините

Q&A

Ако притежавахте способността да пътувате във времето и да видите как се развива журналистиката през 2030, 2035 г., какво смятате, че бихте установили?

Когато започнах да се запознавам с този занаят, нещата изглеждаха така: имаш тефтер и химикалка, всичко е в главата ти, историята на хората, които си срещнал или интервюирал, събитията и процесите. Големите конференции бяха предизвикателство. Стоотици лица, но за всеки знаеш много. Нямахе интернет. Имаше редактори, които припомнях и помагах. Това беше времето, в което знаеш наизуст номерата на стационарните телефони на ведомствата. Имашме помощник – диктофон, с касетка с лента. Имаше тук-там пишещи машини, компютри в мрежа, но нямаше интернет. Когато се появи интернет, имаше подобни мисли дали не идва краят на медиите. Без да се аргументирам дълго, резултатът е налице. Медиите има, журналисти има. Да, малко са модифицирани, има повече електронни варианти, по-малко хартиени издания, радиото продължава да съществува, телевизиите също. Начинът на разпространение и някои технологични удобства ги правят по-бързи, достъпни, интересни,

атрактивни, но ги има. Убедена съм, че след още 6 години отново ще има медиите, дори и през 2035 г. Най-вероятно ще използваме изкуствения интелект, ще има повече технологични нововъведения. Ние в bTV използвахме първи виртуална реалност, за да представим данни и изборни резултати, а след това въведохме аугментирания реалност. Очакваме новостите в тази посока, за да стане презентацията на информацията още по-интересна за зрителите. Ще почерпим някои добри практики от по-напреднали държави и ще имаме отдели за проверка на фактите и кадрите. До 2035 г. младите колеги ще са пораснали и помъдрели и ще разчитаме и на техния критичен поглед и журналистическа работа.

Тя е...

емблематично лице и водещ на bTV Новините. Доближава зрителите до събитията от деня и създава интригуващи репортажи с утвърдени събеседници по различни теми. Води тематични телевизионни студиа и интервюта. Отразява вътрешно- и външнополитически теми, актуални събития, репортажи от горещи точки, работата на парламента, правителството и президентството. Била е кореспондент, радиорепортер, радиоводещ. Работи в медиите повече от 24 години. През 2016 и 2018 г. Виктория Петрова получава награда за стремеж към висока езикова култура на годишните награди за български език на Центъра за анализ на политическата и журналистическата реч от СУ „Св. Климент Охридски“. През последните 6 години предава своя опит и знания на студенти в Нов български университет по специалностите „Кино и телевизия“ и „Журналистика“. Има магистърска степен по философия, право, политически науки, квалификации по журналистика и история; завършила е магистърска степен по микробиология.

Технологиите вече оказва голямо влияние върху работата на журналиста. Как оценявате това развитие – какви предизвикателства и възможности създаде то?

Това развитие даде много за основните „камъчета в обувката“ на журналистите, а именно бързината, с която се публикува една новина, и десетките източници на информация, до които имаш едновременно достъп. Ако допреди едно, две десетилетия да се включиш на живо от мястото на събитието, от гореща точка, беше своеобразно приключение и усилие, сега е рутина, правим го ежедневно и многократно, т.е. имаме актуалността. Предаваме от страната и чужбина.

Хората са склонни да вярват на информация, която потвърждава това, в което те искат да вярват, независимо какви са фактите.

Наблюдава се известен проблем с верификацията на информацията, но независимо от това има актуалност и цикъл на обновяване. Освен това се появиха още платформи и канали, по които съдържанието стига до потребителя.

Дезинформацията и фалшивите новини заливат отвсякъде днес. В среда, в която всеки се бори за клик, как може да се защити качествена журналистика?

Искам да ви преразкажа една история, която разказвах и на моите студенти. Случката е отпреди близо 80 години. Неделя

вечер, американците слушат CBS. Тече музика, която е прекъсната, и радиоводещият съобщава, че на Марс нещо се случва, облаци от експлозии тръгват към Земята и е намерен странен обект. Прекрасно режисирана сцена – извънземните нападат, заради която вестниците бързат да обявят, че новата и създаваща уют във всеки дом медия – радиото, представлява безотговорен източник на информация. Защо разказвам това? Наистина тогава е имало напрежение от действията на нацистка Германия. Марсианците „идват“ като последната канка, преди чашата да прелее. Сега подобни „марсиански“ новини ни заливат масирано,

а войните са реалност. Нашата имунна система обаче не реагира. Защо? И къде да търсим решението – в репортажите, в издателите, в микса на масмедиум, идеология и интереси, или да се доверим на учените? Учените ясно казват, че хората са склонни да вярват на информация, която потвърждава това, в което те искат да вярват, независимо какви са фактите. Социалните мрежи, изданията с фейк новини само засилват това нездраво „религиозно“ чувство.

В медиите съществува вечна дилема: трябва ли медиата да поддържа определени стандарти на език и поведение и да възпитава обществото, или да се подчини изцяло на комерсиализма – в момента второто надделява. Какво е вашето виждане?

Хубаво е да пазим езика си, българските букви, книжовните правила и норми. Това трябва да е така. Дали правя изключения, правя! Има много чуждици, които възприемаме мимоходом. Мисля, че трябва да продължат опитите да намерим работещо решение, за да ни разбират зрителите, да бъдем близки до млади и до по-възрастни, до специалисти и такива, които не разбират от дадена материя, без да променяме или усложняваме смисъла, нито да подценяваме или надценяваме слушателите и зрителите. По отношение и на езика, произношението, интонацията и на представянето на новините моя опора е и Юксел Кадриев, от когото винаги има какво да научиш. Той определено има поне 10 начина, по които да ти представи интервюто, но винаги прави така, че да го слушаш. С времето и общия ни живот в ефир успяхме да се

напаснем до степен с един поглед да си казваме всичко, дори само с присъствието или мълчанието да разбираме какво означава това и това ли е, което изглежда.

Кои според вас са ключовите теми днес, върху които трябва да се фокусира обществото?

Мисля, че трябва да се даде перспектива, хоризонт, преди всичко в личен план. Всеки трябва сам да определи това. Малките проблеми, незначителните дребнотемия, озлоблението и нездравото завистничество ще отпадат.

Работите активно със студенти, с млади журналисти – кои са качества, на които те трябва да наблегнат и да развиват, за да постигнат успех в бързо променящата се медийна среда?

Част от студентите учиха кино и телевизия, другите – журналистика. Будни деца, винаги с много въпроси, подготвени, следяха новините, част от тях вече работеха. Поради факта, че всеки разполагаше с няколко профила в социалните мрежи, имаха достъп и контакт до фалшивите новини. Срещите с тях бяха зареждащи и забавни, вълнуваха се от политическия и социалния живот. Веднъж стана въпрос за прословутия репортаж от близкото минало, който доби популярност като „сегенката“. Часът свърши и един студент каза: „Хайде да разваляме сегенката“. Попитах го откъде знае това? Той отговори, че неговите родители, които са учители, са стачкували и използвали тази фраза. Разказах му историята, която стои зад нея, а той се обърна и каза: „О, да, спомням си, тогава бях в първи клас“.

Game

Да си представим, че започвате кариерата си отначало, но с опита, който вече имате. Има ли ключови решения по работния ви път, които бихте отменили или променили, за да постигнете успех? Кои са онези, с които се гордеете най-много?

Убедена съм, че нещата са се случили по възможно най-добрия начин. Дали е можело по друг начин? Когато е трябвало, съм вземала решения и се радвам, че съм имала шанс да мога да избирам. Настоящото е резултат от избори, които сме направили. Връщайки се назад, единственото, което бих искала да направя, е да благодаря на хората, от които се учих, които ми даваха насоки, които ми дадоха професията и хляба в ръцете. Това са хората от телевизията и радиото, колегите, с които израснахме заедно, и тези, които идват сега при нас с нови сили в професията. През последната година съм изключително признателна и благодарна на дългогодишния продуцент на bTV Новините Валерия Чанкова, която има търпението да ме окуражава, да изслушва всичките ми идеи, да търсим заедно хора и истории в опустошени от бомбардировки места и да се събуждаме посред нощ за интервю със събеседници от различни континенти, за да ги реализираме в ефира на bTV.